

II Księga Samuela

Rozdział 6

1. I Dawid znowu zebrał wszystkich doborowych w Izraelu – trzydzieści tysięcy. 2. Potem Dawid powstał oraz wraz z całym ludem, który mu towarzyszył, wyruszył z Baal Jehuda, by sprowadzić stamtąd Bożą Arkę, na której mianowane było Imię – owo Imię WIEKUISTEGO Zastępów, zasiadającego nad cherubami. 3. Więc po wyniesieniu jej z domu Abianadaba, położonego na wyżynie, położyli Bożą Arkę na nowy wóz. Zaś Uza i Achio prowadzili ten nowy wóz. 4. Wzięli ją z domu Abianadaba, położonego na wyżynie i szli przy Bożej Arce; lecz Achio szedł przed Arką. 5. A Dawid i cały dom Izraela wygrywali przed WIEKUISTYM na różnego rodzaju instrumentach z cyprysowego drzewa, na cytrach, na fletach, na bębnach, na tamburynach oraz na cymbałach. 6. Zaś gdy przybyli do klepiska Nachona, Uza wyciągnął swoją rękę ku Bożej Arce i ją złapał, ponieważ byki poniosły. 7. Więc na Uzę zapłonął gniew WIEKUISTEGO i Bóg go tam poraził za ten postępek, zatem umarł przy Bożej Arce. 8. Zaś Dawid ubolewał, że WIEKUISTY tak srogo poraził Uzę, i nazwał tę miejscowość Perec Uza, aż po dzisiejszy dzień. 9. Owego dnia Dawid uląkł się WIEKUISTEGO i powiedział: Jak ma do mnie wejść Arka WIEKUISTEGO? 10. Dlatego Dawid nie chciał sprowadzić Arki WIEKUISTEGO do siebie, do miasta Dawida; i Dawid ją wprowadził do domu Obed Edoma z Gat. 11. Tak Arka WIEKUISTEGO pozostała w domu Obed Edoma, Gitejczyka, przez trzy miesiące. A WIEKUISTY pobłogosławił Obed Edoma i cały jego dom. 12. Ale gdy doniesiono królowi Dawidowi, mówiąc: Dzięki Bożej Arce WIEKUISTY pobłogosławił dom Obed Edoma i wszystko, co do niego należy – Dawid poszedł oraz z radością sprowadził Bożą Arkę z domu Obed Edoma, do miasta Dawida. 13. I stało się, że ile razy ci, co nieśli Arkę poszli naprzód o sześć kroków – ofiarował byka oraz tucznego barana. 14. A Dawid, ubrany w lniany efod, całą siłą płaśał przed obliczem WIEKUISTEGO. 15. Tak Dawid oraz cały dom Izraela, przy okrzykach oraz odgłosach trąb, sprowadzili Arkę WIEKUISTEGO. 16. A gdy Arka WIEKUISTEGO przybyła do miasta Dawida, zdarzyło się, że Michal, córka Saula, wyglądała przez okno, zaś widząc króla Dawida skaczącego oraz płaśającego przed obliczem WIEKUISTEGO pogardziła nim w swoim sercu. 17. Zatem sprowadzili Arkę WIEKUISTEGO i ustawili ją na swoim miejscu, pośrodku namiotu, który rozbił dla niej Dawid. A Dawid złożył przed obliczem WIEKUISTEGO całopalenia oraz opłatne ofiary. 18. Zaś kiedy Dawid skończył składanie całopaleń oraz opłatnych ofiar, wysławiał ludowi Imię WIEKUISTEGO Zastępów. 19. I rozdzielił pomiędzy wszystek lud, pomiędzy cały tłum izraelski, od męża do niewiasty – każdemu jeden kołacz chleba, jedną sztukę mięsa i jeden placek z rodzynkami. Potem cały lud się rozszedł, każdy do swojego domu. 20. A kiedy Dawid wrócił, by przywitać swój dom, naprzeciwko Dawida wyszła Michal, córka Saula i powiedziała: O, jakże się w tym okresie wslawił król Izraela, który tak się dzisiaj ukazał przed oczami służebnic swoich sług, jak się może obnażyć tylko jeden z bezwartościowych! 21. Zaś Dawid powiedział do Michal: Przed WIEKUISTYM,

który mnie sobie upodobał bardziej niż twego ojca i cały jego dom, oraz ustanowił mnie księciem nad swoim ludem, nad Izraelem – przed tym WIEKUISTYM wyraziłem mą radość! **22.** I choćbym bardziej się poniżył niż tym razem, uważając się za niskiego w moich własnych oczach, to jednak u służebnic o których mówisz – to u nich jeszcze się wsławiłem! **23.** A Michal, córka Saula, nie miała dzieci aż do dnia swojej śmierci.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012